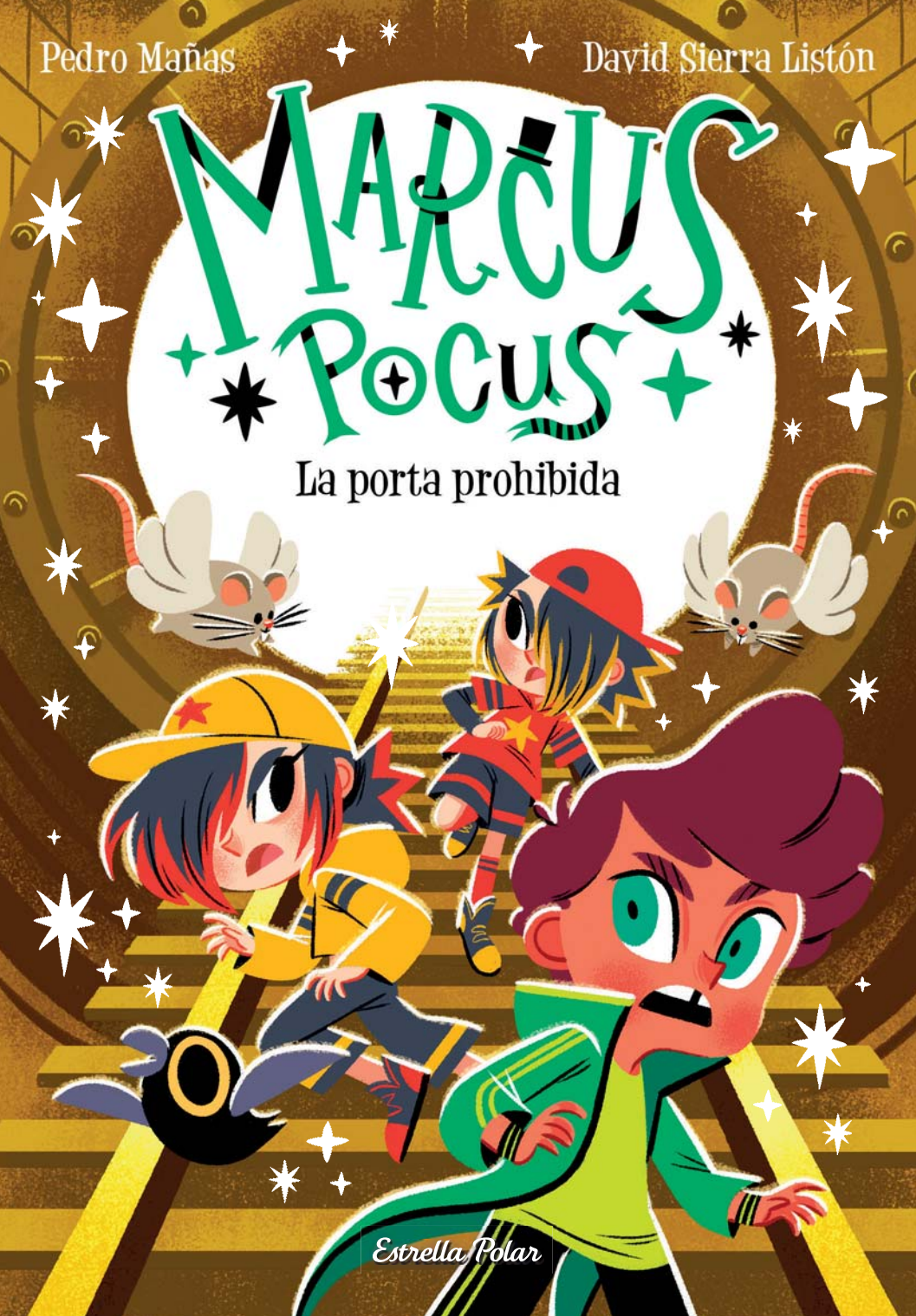

Pedro Mañas

David Sierra Listón

MARCUS POCUS

La porta proibida

Estrella Polar

MARCUS POCUS

La porta proibida

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Marcus Pocus. La puerta prohibida*

© del text: Pedro Mañas, 2024

© de les il·lustracions: David Sierra Listón, 2024

© de la traducció: Xavier Rodríguez Cervelló, 2024

Disseny i maquetació: Endoradisseny

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2024

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: juny del 2024

ISBN: 978-84-1389-865-0

Dipòsit legal: B. 9.794-2024

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribueixes a mantenir l'ecosistema esmentat viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudis a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreça't a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessites fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Pots contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Clinc, clinc, clinc.

Ostres embruixades, m'has espantat! Feia dies que no sentia aquest soroll. Són les campanetes penjades damunt la porta d'Ulls de Tritó.

És com es diu la botiga de màgia on treballo com a repartidor. Està situada al fons d'un carreró solitari i està plena de misteris, secrets i articles sorprenents.

Només li falta un detall per ser perfecta:
clients!

És per això que m'ha sorprès tant sentir-t'hi entrar. El dia que va començar aquesta història, les campanetes feia molt que estaven més mudes que una òliba amb laringitis.

En canvi, uns crits feien que els prestatges tremolessin. Els proferia l'amo del negoci, un elf vell i malhumorat anomenat Mr. Munchin.

—Això s'enfonsa! —gemegava amb una veu aguda com les seves orelles—. Fa setmanes que ningú fa cap comanda. Si això continua així, acabarem arruïnats... i en la ruïna!

No és que la botiga hagués donat mai gaires diners. Però és que últimament només donava teranyines. A la caixa enregistradora no hi havia altra cosa.

El Bubu, el net de Mr. Munchin, les treia amb paciència d'una en una... i amb la punta de la seva capa.

—No és culpa nostra, avi —va gemegar el meu amic—. Són aquells abusananos de Màgic Exprés!

El meu amic es referia a l'empresa de màgia

a domicili més famosa de Suncity. El petit negoci dels elfs no podia competir amb els seus enormes i moderns magatzems.

Sort que hi havia algú que no estava disposat a deixar-se desanimar.

Bingo! Aquest era jo: el gran Marcus Pocus! El bruixot que mola més... i també el més optimista.

—Hem d'atreure nova clientela —vaig dir—. I si muntem una gran campanya de publicitat?

—Quina ocurrència tan ocurrent! —va grunyar Mr. Munchin—. Amb els guanys que guanyo, l'única cosa que em podria permetre és brodar-me un anunci als calçotets.

El traïdor del meu corb va celebrar la seva broma fent uns grans gralls.

L'hàmsster del Bubu, en canvi, es va conformar amb arraulir-se una mica més entre els seus

braços. Al Mostatxet només el fa patir una cosa: que el deixem dormir en pau.

—Doncs alguna cosa haurem de fer per aixecar el negoci —vaig insistir—. Som-hi, només cal posar-hi ganes!

—Jo el que em posaré a fer és la becaina —va remugar l'ancià—. No feu sorolls sorollosos!

Un altre que arreglava les coses dormint, com el Mostatxet. El Bubu i jo vam veure com se n'anava per la porta que comunica la botiga amb casa seva.

Durant una estona, el meu amic i jo ens vam mirar en silenci i sense saber què fer.

Fins que un soroll ens va tornar a sobresaltar. Un soroll que ens va omplir d'esperança.

Clic, clic, clic.

